

fattige Del af Befolkningen, naar man virkelig kan paavise, at det er til Gavn; men jeg tillader mig at tro med det ærede Medlem fra Oive (Sørgensen), at vi kun vilde hjælpe den Fattige fra Aften i Aften ved at vedtage Lovforslaget, som det tidligere forelaa til Behandling. Jeg skal endnu kun gjøre den Bemærkning, at af megen Tale kommer Fortrydelse, men af Handlinger, naar de ere gode, komme Lovprisninger, og med Nette. Det ærede Medlem skal finde mig til enhver Tid rede til at gjøre Noget baade for de Fattige og ogsaa for de Rige, om det skulde gjøres nødvendigt; men den Slags Hjælp, her er Tale om, tillader jeg mig at betvivle vil komme Nogen tilgode. Jeg tror tværtimod, at det vil virke det Modsatte, og dertil er jeg ikke med.

Sørgensen: Den ærede Ordsfører mener, at jeg vilde gaa fra mine Udtalelser; nei, jeg vil netop fastholde mine Udtalelser. Jeg sagde ikke, at Loven vilde dømme dem, der handlede med forfalskede Levnetsmidler, til Fængsel; men jeg sagde, at det let kunde ske derved, at det ikke kunde kendes, om Varerne virkelig vare forfalskede. De Oplysninger, vi have faaet i det omtalte Blad, vise, at man kan ikke altid se, at Varerne ere forfalskede. Man kan tro, at de ere det, uden at de i Virkeligheden ere det, og det kan bevirke, at der bliver gjort de Paagjældende stor Uret. Det ærede Medlem kan, saalænge han vil, paa-
staa, at Lovforslaget er til Gavn for Smaa-folk; men mig forekommer det, at Thinget har faaet megen Betænkelighed ved sin Afstemning ved 2den Behandling, og det er derfor ikke sagt, at han har Tilslutning hos Flertallet i Thinget med Hen-syn til denne Mening.

Jørgerslev: Ja, negtes kan det ganske vist ikke, at Hovedsynspunktet eller det Syns-punkt, der nu er kommet frem fra alle de Røvere overfor denne Lov, er væsentlig forskjelligt fra, hvad det har været ved tidligere Behandlinger. Ja, de to ærede Medlemmer her foran (Sørgensen og Rjør), der have talt om denne Lov paa en Maade, som jeg ikke forstaaer — jeg fatter slet ikke, at de kunne faae dette ud af Loven og faae dette ind i den — ere nu saa glade over den, men mærkelig er denne forandrede Stemning, naar man tænker paa, at det ærede Medlem, der sidder mellem dem (Th. Nielsen) ved 1ste Behandling isjor stod op og holdt en høj Lovtale over den meget ærede Justitsminister og glædede sig over, at vi skulde til at lovgive paa dette Omraade. Jeg var tilfældig den, der dengang slog koldt Vand i Blodet paa det ærede Medlem, idet jeg sagde, at jeg ikke var glad ved at komme til at lovgive paa dette Omraade, men er det nødvendigt og rigtigt, kan jeg være med dertil. Jeg opfatter nemlig denne Lov ganske simpelt, ikke som om den skulde give dyre eller billige

Levnetsmidler, som de ærede Medlemmer her foran mente, thi det er der ikke Tale om, men jeg opfatter den som en Lov mod Bedragerier, og er det en Lov mod Bedragerier, vi skulle have, er der ikke Tale om dyre eller billige Levnetsmidler. Tror det ærede Medlem for Viborg Amts Ake Valgfreds (Rjør), at de sultne Mæver, han talte om, have godt af forgiftede og for-falskede Levnetsmidler? Tror det ærede Medlem, at det er den Slags Næring, man skal byde dem, og maa de ikke hellere give 1/2 Ore mere pr. Pund og saa faae sunde Levnetsmidler? Jeg tror, at den Maade, hvorpaa han talte Fattigfolks Sag, ikke er den, hvormed de ere tjente. Jeg veed for Resten ikke, om det er det ærede Medlem, der skal fremhæve, at af megen Tale kommer der Fortrydelse, det henstiller jeg til behagelig Overveielse; men overfor den ærede Ordsfører og os behøver han ikke at gjøre det. De ærede Medlemmer, som nu have fremført dette Vædringsforslag, ville kun have en Forberedelse til en Lovgivning; jeg for min Part tror nu nok, at vi kunne gaa ind paa en Lovgivning. Jeg har tillige med et andet æret Medlem stillet forskjellige Vædringsforslag, men da de ikke ere under Forhandling nu, skal jeg afholde mig fra at motivere dem. Derimod er Loven som Helhed under Forhandling, og jeg vil ved lidt nærmere at omtale den faae Leilighed til at paavise, hvorledes jeg og min ærede Medforslagsstiller have ønsket at stille os overfor Loven; naar jeg har gjort det, skal jeg komme til nærmere at omtale det nu foreliggende Vædringsforslag. Lovforslaget falder jo ganske naturligt i 3 Afsnit: En Forundersøgelse, som jeg kalder den, eller en foreløbig Under-søgelse, en speciel Under-søgelse af visse Sag-kyndige, dernæst en Under-søgelse i Laboratoriet, og endelig giver Loven Støttebestemmelser. Allerede første Gang, jeg havde Ordet om denne Lov, tillod jeg mig at sige, at jeg ikke sætter stor Pris paa denne saakaldte foreløbige sagkyndige Under-søgelse; jeg har ikke synderlig stor Tro til, at de saakaldte Sagkyndige der kunne udrette noget Stort. Jeg for min Person er villig til at nøjes med det almindelige Polititilsyn og med, hvad vi have i denne Retning, et almindeligt Polititilsyn og et Tilsyn af Læger, Tilsyn af Sundhedskommissionen, og det Tilsyn af lignende Art, som skulde søres af enkelte af de ved Laboratoriet ansatte Folk. Det er ikke noget Nyt, det er gamle Bestemmelser, de findes i vor nuværende Lovgivning alle sammen, og jeg skal ikke ubesørlig dvæle derved. Det er tilstrækkelig oplyst i Betænkningen fra de tidligere Behandlinger i de Tillægsbemærkninger, der ere fremsatte af det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgfreds (S. Steffensen), og der kan enhver læse sig dertil. Denne Del af Lovforslaget kunde jeg være med til at lade falde bort og nøjes med, hvad vi have i denne Retning, og jeg er